

**Світлана СОЛЯНИК,**

кандидатка філософських наук

ORCID ID: 0000-0003-4393-5749

naykaa@ukr.net

**Олександр ХЛОНЬ,**

кандидат психологічних наук, доцент

ORCID ID: 0000-0001-9733-8531

AlexKhlon@i.ua

Київський університет інтелектуальної

власності та права

м. Київ, Україна

## **ІНТЕГРАЦІЯ ЛОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ У ДОСЛІДЖЕННІ МІЖКУЛЬТУРНИХ АСПЕКТІВ СПІЛКУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ**

*У статті проаналізовано проблему ефективної міжкультурної комунікації в умовах глобалізації, де культурні бар'єри стираються, однак зберігаються стереотипи, мовні звички та фізіологічно закріплені реакції, що призводять до непорозумінь і зриву співпраці. Глобалізацію висвітлено мережею зв'язків, вимірювану індексами. Виснувано, що логіка створює універсальні повідомлення для онлайн-діалогів, бізнес-переговорів, роботи з біженцями, а психологія посилює порозуміння, сприяючи глобальному об'єднанню.*

**Ключові слова:** психологія особистості, етнопсихологія, психологія спілкування, логіка, культурологія, експериментальні дослідження.

**Svitlana SOLYANIK,**

PhD (Philosoph.)

ORCID ID: 0000-0003-4393-5749

naykaa@ukr.net

Kyiv University of Intellectual Property and Law

**Oleksandr KHLON,**

PhD (Psychol.), Associate Professor

ORCID ID: 0000-0001-9733-8531

AlexKhlon@i.ua,

Kyiv University of Intellectual Property and Law

Kyiv, Ukraine

## INTEGRATION OF LOGIC AND PSYCHOLOGY IN THE STUDY OF INTERCULTURAL ASPECTS OF PERSONAL COMMUNICATION

*The article highlights the pressing issue of establishing effective communication between representatives of different ethnic and cultural groups, which attracts the attention of scholars due to potential complications in interaction and behavioural strategies in the absence of mutual understanding. The integration of logical knowledge, psychology, and communication is relevant for improving opportunities for cooperation between nations, cultures, and ethnic groups. The results demonstrate how globalisation – a multifaceted process of creating networks of connections through the flow of people, ideas, and goods – blurs borders, integrating economies, cultures, and technologies. It is measured by indices such as KOF (economic, social, political dimensions), ATK/FP, with a focus on social globalisation: interpersonal (migration, tourism, education), informational (online interaction through networks, messengers), and cultural. Online communication complicates interaction due to the lack of visual contact and non-verbal cues (tone, timbre), creating barriers to understanding. The effectiveness of communication depends on understanding linguistic, cognitive, psychological, and logical structures formed by norms. An interdisciplinary approach integrates logic (the structure of arguments and dialogues) with psychology (motivation and perception). The logical structure of judgements (subject S – object of thought, predicate P – attribute, relation – relationship, quantifier – scope) differs from the grammatical forms of sentences (with secondary members: definition, complement, circumstance), allowing the formation of universal messages independent of national languages to avoid confusion in real time.*

*The conclusion is that logical structure creates universal messages, minimising misunderstandings in intercultural dialogues, especially when communicating online; the integration of logic with psychology adapts communicative behaviour, which is useful for various areas of tourism, business and education. All this reduces cultural bias, minimises the risks of interethnic conflicts, and strengthens trust in multinational communities.*

**Keywords:** *personality psychology, ethnopsychology, communication psychology, logic, cultural studies, experimental research.*

### Вступ

Проблематика налагодження ефективної комунікації між представниками різних етносів чи міжкультурних груп завжди викликала підвищену увагу з боку науковців, оскільки відсутність порозуміння може спричинити серйозні ускладнення у питаннях взаємодії та подальшої стратегії поведінки із представниками певної спільноти. Тенденції розвитку світу засвідчують дедалі більшу інтеграцію світових культур, які раніше були кардинально відмінними. Тож наразі утворюються нові культурні формації, здатні поєднувати, здавалось би, непок'єднані елементи.

Подібні видозміни можна спостерігати в нашому повсякденні та у глобальному вимірі. Вже не дивує різна культурна кухня народів світу. В майже кожному торговельно-розважальному комплексі, не подорожуючи до інших

країн, куштуємо суші з Далекого Сходу, піцу або круасани з Європи (Італії та Франції), гамбургери з Північної Америки (США) тощо. Зазначені страви часто розташовані поруч, надаючи вибір кожному спробувати смачний елемент культурного надбання певного народу. Те саме спостерігаємо в царині моди, де мотиви Заходу (джинси) та Сходу (довгі халати) поєднуються без втрати стилю, знімаючи культурні розбіжності та стереотипи.

Звідси, культурні бар'єри стираються, роблячи пріоритетними елементи синтезованої культури або окремих її складників. Однак наявні культурні розбіжності можуть давати про себе знати навіть тоді, коли представники країни тісно взаємодіють один з одним, бо діалект або звичка будувати речення за певним зразком може бути відмінна в різних країнах чи народів. Це обумовлено не стільки небажанням інтегруватися в єдиний суспільно-культурний простір, скільки складністю перейти на інший рівень та підлаштуватися під партнера через стереотипізацію окремих елементів поведінки, звички або навіть напрацьовані протягом багатьох років чи поколінь однотипні реакції, що викликали фізіологічні зміни організму. Ймовірні супутні непорозуміння постають вкрай негативними факторами, що на ранніх етапах можуть зіпсувати співпрацю, яка могла би стати корисною представникам обох культур.

Тому проблема налагодження ефективної комунікації в результаті інтеграції логічних знань, знань у сфері психології та комунікації є не лише актуальною зараз, але здатна різночасно покращити можливості для співпраці представників різних народів, культур та етносів.

## **Методи та матеріали**

*Мета дослідження* – виявити особливості та переваги інтеграції логіко-психологічних підходів у дослідженні міжкультурних аспектів спілкування особистості.

*Завдання дослідження:*

- проаналізувати концептуальні основи логіки та психології у контексті міжкультурної комунікації;
- визначити ключові поняття і теоретичні моделі, що пояснюють роль логіки у структурі мислення та комунікації;
- розглянути психологічні чинники, що формують сприйняття і поведінку особистості у міжкультурному спілкуванні.

У роботі використано теоретичні й емпіричні методи пізнання: синтез, аналіз, абстрагування, дедукція, індукція, узагальнення, моделювання.

Дослідження інтеграції логіки та психології в міжкультурній комунікації стали визначальними у студіях таких науковців: Франс Х. ван Емерен – піонер прагма-діалектики – поєднання логіки аргументації з прагматикою в міжкультурних дискусіях (van Eemeren, 2016; van Eemeren, & Grootendorst, 2016); Стелла Тінг-Тумі – теорія переговорів обличчя та конфліктів, синтез психології ідентичності з логікою аргументації (Ting-Toomey, & Dorjee, 2015); Іхен Чин – фокус на кроскультурних відмінностях через нейронауку та психологію з

елементами логічного аналізу в комунікації (Chin, Yang, & Lu, 2020; Chin, Lin, Caputo, & Hu, 2024). Кімберлі А. Ноєлс – мотивація та адаптація в міжкультурному спілкуванні, поєднання психологічних теорій із комунікативними стратегіями (Noels, & Lou, 2022; Noels et al., 2019; Noels, & Clement, 2019). Шюан Лю – інтеграція міжкультурної комунікації та кроскультурної психології, увага на адаптації в міжгрупових взаємодіях (Liu, 2023; Liu, & Zhang, 2021).

## Результати

Світ неухильно розвивається, поступ суспільства обумовлює зміни, які по-різному проявляються, зумовлюючи перемішування культур та етносів. Економічні процеси стають більш розвинутими: заміна старих логістичних ланцюжків прогресивнішими та зручнішими засобами, які дозволяють швидко і дешево переправити товар з однієї країни до іншої, навіть на інший континент. Негативні (напр., війна) та позитивні (напр., відкриття кордонів і спрощення візових правил) події дозволяють налагоджувати як туристичні маршрути, так і переміщення величезних груп біженців або переселенців з різними мотивами та прагненнями. Тож нагальним є вивчення зазначених процесів, з'ясування ризиків та проблем і своєчасне реагування на відповідні зміни й виклики.

У сучасному світі такі події щільно пов'язані зі студіюванням процесів глобалізації. Савіна Джіглі, Флоріан Гельг, Ніклас Потрафке та Ян-Егберт Штурм, досліджуючи ці питання, вказують, що глобалізація – багатогранне поняття, котре охоплює набагато більше, ніж просто відкритість для торгівлі та потоків капіталу, адже окреслює спілкування громадян різних країн один з одним, обмін ідеями та інформацією, спільну роботу урядів для вирішення політичних проблем глобального масштабу тощо (Gygli et al., 2019).

Визначення глобалізації з роботи Дреєра (Dreher, A., 2006) ґрунтується на працях Кларка (Clark, 2000) і Норріса (Norris, P., 2000), дозволяючи констатувати: глобалізація – процес створення мереж зв'язків між суб'єктами на внутрішньо- або мультиконтинентальних відстанях, опосередкованих різноманітними потоками (люди, ідеї, інформація, капітал і товари), що розмиває національні кордони, інтегрує національні економіки, культури, технології та управління і породжує складні відносини взаємозалежності, виступає невід'ємним супутнім процесом розвитку суспільства і триває незалежно від чийось бажань. Тому протидіяти йому надзвичайно важко, але передбачити ймовірні ризики – доцільно й необхідно.

Порушена проблема є не лише філософським уявленням, оскільки має чіткі показники та метрики у світовій науці. Науковці активно розробляли комплексні показники глобалізації від початку 2000-х років. Хоча із 1970 рр. ці явища вже вивчалися, охоплюючи окремі суспільні процеси, що створювало складнощі у творенні комплексного бачення проблеми. Звідси, відповідними метриками були Індекс глобалізації KOF, Маастрихтський індекс глобалізації (MGI), AT Kearney / Індекс глобалізації зовнішньої політики, Глобальний індекс, Індекс глобалізації CSGR, Новий індекс глобалізації (NGI), Індикатор зв'язаності

DHL (GCI).

Індекс глобалізації АТ Kearney/ Foreign Policy (АТК/FP), що діяв із 2001 р. до 2006 р., – один із перших індексів глобалізації та прототип для багатьох пізніших індексів (Kearney A.T. / Foreign Policy, 2001).

Найпопулярнішим став індекс глобалізації КОФ, який містив характеристики, що робили його всеохоплюючим: (i) фокус вимірювання, (ii) одиниця вимірювання, (iii) виміри глобалізації, (v) диференціація між глобалізацією та регіоналізацією та (vi) трансформація змінних з урахуванням факторів, специфічних для кожної країни (Martens et al., 2015)

Індекси глобалізації відрізняються за фокусом вимірювання: наприклад, де-факто глобалізація чи політика та умови глобалізації, які також називаються де-юре показниками; водночас де-факто глобалізація вимірює фактичні потоки та діяльність, де-юре глобалізація – політику, ресурси, умови та інституції, які уможливають або сприяють фактичним потокам та діяльності. Більшість індексів глобалізації зосереджені на де-факто глобалізації. Винятками є версія Індексу глобалізації КОФ 2007 р. та Глобальний індекс Рааба (Raab et al., 2008). Індекс глобалізації КОФ розрізняє економічний, соціальний та політичний виміри глобалізації; економічна глобалізація включає торговельну і фінансову глобалізацію, соціальна – міжособистісну, інформаційну та культурну (Figge, & Martens, 2014). Доцільно звернути увагу саме на аспекти соціальної глобалізації.

Особистий контакт з іноземними громадянами є найімовірнішою формою прямої взаємодії. Міграція, туризм і навчання іноземців (певна форма тимчасової міграції) – все це передбачає необхідність налагодження комунікативних зв'язків із представниками етносів, які можуть мати серйозні розбіжності у культурних і моральних сенсах. Міжособистісна глобалізація охоплює особисту взаємодію та інформаційну глобалізацію, що формується завдяки потоку ідей, знань і зображень. Йдеться про взаємодію через Інтернет, зокрема безпосередні контакти у соціальних мережах та месенджерах. Але класифікацію ускладнює не лише власне факт взаємодії, а додаткові чинники (відсутність безпосереднього візуального контакту, неможливість використати низку засобів невербальної інформації на кшталт тону, тембру), що перешкоджає взаєморозумінню та налагодженню міжкультурних зв'язків загалом.

Варто підкреслити: ефективність комунікації між представниками різних культур залежить від розуміння не тільки мовних особливостей, а й когнітивних, психологічних і логічних структур мислення, що формуються культурними нормами. Тому для комплексного дослідження міжкультурних аспектів спілкування потрібен міждисциплінарний підхід, який інтегрує логіку (науку про правильне мислення і структуру аргументів) та психологію (дослідження мотивації, установки, сприйняття і поведінки особистості).

Використання логіки дозволяє структурувати комунікативні дії, розподіляти ролі у діалозі, аналізувати прийоми переконання і контраргументації. Модель *pragma-dialectic* розглядає комунікацію дискусією, учасники якої прагнуть досягти порозуміння, застосовуючи логічні правила

ведення діалогу. Тобто логіка формалізує аргументи й регулює міжособистісну взаємодію, зокрема у ситуаціях культурного розходження (Eemeren, & Grootendorst, 1992). Логіка – наука, яка допомагає вирішувати різні проблеми у сфері налагодження комунікацій, що доведено в роботах Ван Емерен (van Eemeren, 2015) про зв'язок логіки та теорії аргументації.

Однак, якщо йдеться про налагодження ефективної комунікації в сфері налагодження міжкультурних комунікацій, є випадки, коли особистість, яка потрапляє у відмінні умови проживання, змушена адаптуватися до наявних вимог. Хоча при цьому є ризик потрапити в складну ситуацію: особа не може взнати, як будувати свої речення чи які граматичні або фонетичні правила допоможуть реалізувати певну форму комунікації. Безумовно, для того, аби правильно здійснювати комунікацію, спілкуватися та мати порозуміння, вона може активно навчатися, підвищуючи комунікативні здібності й майстерність уміння налагоджувати ефективний діалог. Але що робити, коли рішення про початок діалогу та спілкування треба приймати зараз і часу адаптуватись немає? Доцільним стане звернення до первинних алгоритмів побудови інформаційного повідомлення: звичайна комунікативна мова перетворюється на текст повідомлення, що має бути універсальним для всіх без винятку культурних етносів і суспільних формацій. Психології спілкування допомагає логіка – універсальна наука, котра об'єднує різні алгоритми повідомлень в єдине ціле, звертаючи увагу не на культурні відмінності, а передусім на правильність побудови комунікативних конструкцій, найдоречніше розташування слів і фонетичних конструкцій.

Тож варто навести логічні уявлення про побудову судження, котрі могла би використати особа, яка планує застосовувати міжкультурні комунікації та на їх основі будувати найбільш правильну стратегію інформування опонентів про певні події, доцільні в конкретній ситуації, особливо якщо йдеться про питання. Сутність питального речення полягає в постановці питання – правильно чи неправильно сформульовано. Питання припускає деяке судження, істинність чи хибність якого визначає логічну правильність / неправильність питання.

У логіці судження і речення розрізняються за своїм складом. Складники судження: *суб'єкт* / S (subjektum – той, що лежить в основі) – поняття про предмет думки, тобто про що говориться в даному судженні; предмет судження чи поняття того, щодо чого людина щось стверджує / заперечує в судженні; *предикат* / P (predikatum – сказаний) – значення про ознаку предмета думки, те, що говориться про суб'єкт судження; те, що людина стверджує / заперечує в судженні; *зв'язка* – відносини в судженні між суб'єктом і предикатом; належність предметів думки певної властивості, закладеної в предикаті; *квантор* (кванторне слово) вказує, чи охоплює судження все або частину поняття, виражене суб'єктом. До речі, у судженні квантор може бути відсутнім.

Речення, на відміну від судження, має іншу структуру, адже, крім головних (предмета і предиката), є другорядні члени (означення, додаток, обставина).

Особливої уваги тут потребують розуміння відповідних знань у контексті

міжкультурної взаємодії. Слід зауважити, що попри чи навіть всупереч логічним законам, людина як істота, котра не завжди діє за логічними законами, прагнучи до ідеалу, зіштовхується із вимогами реальності. Така людина може комунікувати з представниками свого або інших етносів будуючи мовлення не за стандартами логіки, а довільно.

Кожна національна мова має особливу єдину граматичну і фонетичну будову. Проте логічна структура – однакова, не залежить від вираження судження у певній мові. Так само можуть не збігатися логічна структура думки та граматична форма мови. Підмет у реченні має стояти у називному відмінку, але в різних національних мовах функціонують свої правила. Щодо зазначеної вимоги (вираження суб'єкта судження), то вона не є обов'язковою. Речення містить другорядні члени. Всі названі елементи судження належать до складу суб'єкта і предиката.

Наприклад, якщо йдеться про речення із другорядними членами, то можна його побудувати так: «Праця на благо Вітчизни є важливою рисою духовного життя українців». Граматична побудова: підмет (праця), присудок (є) та низка членів речення, що пояснюють дане судження. Проте з погляду логічного складу, поняттям про предмет думки тут може виступати «духовне життя українців», а предикатом – «важлива риса, що є працею на благо Вітчизни».

Відповідні невідповідності заплутують людину, котра не знає особливості новітньої культури та відповідного культурного середовища, в яке вона потрапила, ще не встигла адаптуватися до наявних умов взаємодії та комунікації. Тож допомагає саме логічна побудова речення і суджень – найбільш класична, головна і зрозуміла для усіх людей, за допомогою якої можна висловлювати свою думку та бути впевненим, що не будеш сприйматися упереджено. На цьому етапі можна будувати будь-яку комунікацію як з представниками вже існуючих цивілізацій, так із цивілізаціями, які, можливо, виникнуть чи виявляться в процесі історичного розвитку суспільства.

Сучасний соціум перенасичений бар'єрами у спілкування через різні інтереси, конкурентну боротьбу, внутрішні упередження, расові та культурні відмінності. Подібні ускладнення гальмують процес об'єднання людства в єдиному симбіозі, оскільки зазвичай люди орієнтуються на процеси інтеграції, лише коли існує чітка впевненість у достатньому рівні взаєморозуміння та довіри, коли можна вибудовувати правильне за логікою мовлення, що під час першого контакту могло посприяти цьому процесу.

Тому логічні закони та інтеграція правил логічної побудови речення в психологічні аспекти комунікативних взаємовідносин забезпечує суттєве порозуміння і налагодження ефективної співпраці між людьми в процесі міжкультурного спілкування. *Перспективними напрямками* для подальших досліджень є наукові розробки у наданні допомоги в комунікації на базі алгоритмів логіки та психології, здатних генерувати універсальні повідомлення, напрацювання емпіричних досліджень вивчення ефективності логічно-психологічної сумісності міжкультурних команд (напр., у дипломатії).

## Висновок

Отже, застосування логічної структури для чіткої комунікації дозволяє використовувати елементи суджень (суб'єкт, предикат, зв'язка) для побудови універсальних повідомлень, які мінімізують непорозуміння в міжкультурних діалогах. Комунікація – структурований діалог із логічними правилами, що регулюють аргументацію та контраргументацію. В онлайн-комунікації, де відсутність невербальних сигналів (тон, міміка) посилює ризики непорозуміння, логіка виступає універсальним «містком»: її структура суджень (суб'єкт, предикат, зв'язка, квантор) дозволяє створювати повідомлення, незалежні від граматичних особливостей національних мов, мінімізує культурні упередження.

Логічна побудова речень і питань може стати «нейтральним кодом» комунікації, дозволить уникнути плутанини, спричиненої граматичними відмінностями (наприклад, позиція підмета в реченні), що корисно для фахівців, які працюють з біженцями, у роботі міжнародних організацій, де час на культурну адаптацію обмежений. Враховуючи мотивації та установки осіб, які здійснюють комунікацію, можливе створення моделей, де логіка не ігнорує емоційний контекст, а посилює його. Наприклад, у протоколах переговорів із міжнародного бізнесу логічно структуровані аргументи комбінуються з психологічним профілюванням культурних норм.

Потенціал такого підходу актуалізується в контексті покращення глобального порозуміння, оскільки саме ефективна комунікація – каталізатор довіри та міжкультурної співпраці. Ризики – культурні стереотипи чи упередження – можна мінімізувати, якщо інтегрувати в міжнародну комунікацію логіку як універсальний інструмент, що трансцендує культурні відмінності. Тому використання логіки та психології у царині міжкультурної комунікації дозволить зробити її більш інклюзивною та ефективною в нашому гіперзв'язаному світі.

## СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Chin, Y.-C., Lin, Y.-C., Caputo, A., & Hu, C.-F. (2024). Editorial: Understanding cross-cultural differences through cognition and perception analysis: Integrating neuroscience and cultural psychology, II. *Frontiers in Psychology*, 15. 1416853. DOI: <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2024.1416853>
2. Chin, Y.-C., Yang, Q., & Lu, Y. (2020). Fear-free cross-cultural communication: Toward a more balanced approach with insight from neuroscience. *Frontiers in Communication*, 5. 14. DOI: <https://doi.org/10.3389/fcomm.2020.00014>
3. Clark, W.C. (2000). *Governance in a Globalizing World*, Environmental globalization. 86-108. Brookings Institution Press.
4. Dreher, A. (2006). Does globalization affect growth? Evidence from a new index of globalization. *Applied Economics*, 38(10). 1091-1110.
5. Eemeren, F.H., & Grootendorst, R. (1992). *Argumentation, Communication, and Fallacies: A Pragma-dialectical Perspective*.
6. Figge, L., & Martens, P. (2014). Globalisation continues: The Maastricht globalisation index revisited and updated. *Globalizations*, 7731(April). 1-19.

7. Gygli, S., Haelg, F., & Potrafke, N. *et al.* (2019) The KOF Globalisation Index – revisited. *Rev Int Organ*, 14. 543-574. DOI: <https://doi.org/10.1007/s11558-019-09344-2>
8. Kearney, A.T. (2001). Measuring globalization. *Foreign Policy*, 122. 56-65.
9. Liu, D. (2023). Pragma-dialectical perspective to intercultural discussion as communicative activity. *Humanities and Social Sciences Communications*, 10. 919. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41599-023-02319-0>
10. Liu, S., & Zhang, J. (2021). Developing intercultural communicative competence in the digital age: A blended learning approach. *Journal of Intercultural Communication Research*, 50(4). 345-362. DOI: <https://doi.org/10.1080/17475759.2021.191007>
11. Martens, P., Caselli, M., De Lombaerde, P., Figge, L., & Scholte, J.A. (2015). New directions in globalization indices. *Globalizations*, (August). 1-12.
12. Noels, K.A., & Clement, R. (2019). Western and heritage cultural internalizations predict EFL students' language motivation. *Frontiers in Education*, 4. 85. DOI: <https://doi.org/10.3389/feduc.2019.0008>
13. Noels, K.A., & Lou, N.M. (2022). A socio-ecological perspective on second language motivation and intercultural communication. *Frontiers in Psychology*, 13. 863237. <https://www.frontiersin.org/journals/psychology/articles/10.3389/fpsyg.2022.863237/full>
14. Noels, K.A., Vargas Lascano, D.I., & Saumure, K. (2019). The development of self-determination across the language course: Trajectories of motivational change and the dynamic interplay of psychological needs, orientations, and engagement. *Studies in Second Language Acquisition*, 41(4). 821-851. DOI: <https://doi.org/10.1017/S0272263118000189>
15. Norris, P. (2000). *Governance in a Globalizing World*, global governance and cosmopolitan citizens. 155-177. Brookings Institution Press.
16. Raab, M., Ruland, M., Schonberger, B., Blossfeld, H.-P., Hofacker, D., Buchholz, S., & Schmelzer, P. (2008). GlobalIndex: A sociological approach to globalization measurement. *International Sociology*, 23. 596-631.
17. Ting-Toomey, S., & Dorjee, T. (2015). Intercultural and intergroup communication competence: Toward an integrative perspective. *Handbook of communication competence*. 503-538. De Gruyter Mouton. <https://www.researchgate.net/publication/303520390>
18. van Eemeren, F.H. (2016). Pragmatic factors in the use of argumentation in intercultural communication. *Journal of Argumentation in Context*, 5(2). 123-140.
19. van Eemeren, F.H., & Grootendorst, R. (2016). *Argumentation: Analysis, evaluation, presentation*. Routledge. <https://www.routledge.com/Argumentation-Analysis-EvaluationPresentation/van-Eemeren-Grootendorst-Snoeck-Henkemans/p/book/9781138131934>

20. van Eemeren, F.H. (2015). The Role of Logic in Analyzing and Evaluating Argumentation. *Reasonableness and Effectiveness in Argumentative Discourse*. Argumentation Library, 27. Springer, Cham. DOI: [https://doi.org/10.1007/978-3-319-20955-5\\_35](https://doi.org/10.1007/978-3-319-20955-5_35)

### REFERENCES:

1. Chin, Y.-C., Lin, Y.-C., Caputo, A., & Hu, C.-F. (2024). Editorial: Understanding cross-cultural differences through cognition and perception analysis: Integrating neuroscience and cultural psychology, II. *Frontiers in Psychology*, 15. 1416853. DOI: <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2024.1416853>
2. Chin, Y.-C., Yang, Q., & Lu, Y. (2020). Fear-free cross-cultural communication: Toward a more balanced approach with insight from neuroscience. *Frontiers in Communication*, 5. 14. DOI: <https://doi.org/10.3389/fcomm.2020.00014>
3. Clark, W.C. (2000). *Governance in a Globalizing World*, Environmental globalization. 86-108. Brookings Institution Press.
4. Dreher, A. (2006). Does globalization affect growth? Evidence from a new index of globalization. *Applied Economics*, 38(10). 1091-1110.
5. Eemeren, F.H., & Grootendorst, R. (1992). *Argumentation, Communication, and Fallacies: A Pragma-dialectical Perspective*.
6. Figge, L., & Martens, P. (2014). Globalisation continues: The Maastricht globalisation index revisited and updated. *Globalizations*, 7731(April). 1-19.
7. Gygli, S., Haelg, F., & Potrafke, N. *et al.* (2019) The KOF Globalisation Index – revisited. *Rev Int Organ*, 14. 543-574. DOI: <https://doi.org/10.1007/s11558-019-09344-2>
8. Kearney, A.T. (2001). Measuring globalization. *Foreign Policy*, 122. 56-65.
9. Liu, D. (2023). Pragma-dialectical perspective to intercultural discussion as communicative activity. *Humanities and Social Sciences Communications*, 10. 919. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41599-023-02319-0>
10. Liu, S., & Zhang, J. (2021). Developing intercultural communicative competence in the digital age: A blended learning approach. *Journal of Intercultural Communication Research*, 50(4). 345-362. DOI: <https://doi.org/10.1080/17475759.2021.191007>
11. Martens, P., Caselli, M., De Lombaerde, P., Figge, L., & Scholte, J.A. (2015). New directions in globalization indices. *Globalizations*, (August). 1-12.
12. Noels, K.A., & Clement, R. (2019). Western and heritage cultural internalizations predict EFL students' language motivation. *Frontiers in Education*, 4. 85. DOI: <https://doi.org/10.3389/feduc.2019.00008>
13. DOI: <https://doi.org/10.3389/feduc.2019.00008>
14. Noels, K.A., & Lou, N.M. (2022). A socio-ecological perspective on second language motivation and intercultural communication. *Frontiers in Psychology*, 13. 863237. <https://www.frontiersin.org/journals/psychology/articles/10.3389/fpsyg.2022.863237/full>

15. Noels, K.A., Vargas Lascano, D.I., & Saumure, K. (2019). The development of self-determination across the language course: Trajectories of motivational change and the dynamic interplay of psychological needs, orientations, and engagement. *Studies in Second Language Acquisition*, 41(4). 821-851.
16. DOI: <https://doi.org/10.1017/S0272263118000189>
17. Norris, P. (2000). *Governance in a Globalizing World*, global governance and cosmopolitan citizens. 155-177. Brookings Institution Press.
18. Raab, M., Ruland, M., Schonberger, B., Blossfeld, H.-P., Hofacker, D., Buchholz, S., & Schmelzer, P. (2008). GlobalIndex: A sociological approach to globalization measurement. *International Sociology*, 23. 596-631.
19. Ting-Toomey, S., & Dorjee, T. (2015). Intercultural and intergroup communication competence: Toward an integrative perspective. *Handbook of communication competence*. 503-538. De Gruyter Mouton. <https://www.researchgate.net/publication/303520390>
20. van Eemeren, F.H. (2016). Pragmatic factors in the use of argumentation in intercultural communication. *Journal of Argumentation in Context*, 5(2). 123-140.
21. van Eemeren, F.H., & Grootendorst, R. (2016). *Argumentation: Analysis, evaluation, presentation*. Routledge. <https://www.routledge.com/Argumentation-Analysis-EvaluationPresentation/van-Eemeren-Grootendorst-Snoeck-Henkemans/p/book/9781138131934>
22. van Eemeren, F.H. (2015). The Role of Logic in Analyzing and Evaluating Argumentation. *Reasonableness and Effectiveness in Argumentative Discourse*. Argumentation Library, 27. Springer, Cham. DOI: [https://doi.org/10.1007/978-3-319-20955-5\\_35](https://doi.org/10.1007/978-3-319-20955-5_35)

Отримано редакцією / Received: 10.09.25

Прорецензовано / Revised: 22.09.25

Схвалено до друку / Accepted: 25.09.25